

Vatten

Jag går till den här platsen då och då. Inte särskilt ofta. Därför ser det alltid olika ut. Strax före förra julen hade vattnet bildat en fin spegeldamm där himlen och träden speglade sig. En bit uppströms hittade jag något som såg ut som en julkrubba av is vid bäckkanten. I våras var det snarare en sjö än en damm. Uppe i skogsbacken porlade och forsade vattnet i glada strömmar.

I oktober såg det ut som på bilden. Inget vatten alls. Höstlöv i bäckfåran kan väl vara fint på sitt sätt men det är inte samma sak som porlande vatten.

Torka.

Bibeln talar om levande vatten som ska flyta fram ur det inre på dem som tror. En inre källa.

Joh. 7:37-39 På högtidens sista och största dag ställde sig Jesus och ropade: "Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger." Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få.

Om någon är törstig så kom och drick!

Dåliga tider har vi väl alla ibland. Torra, tråkiga, oinspirerade.

Som en skogsbäck utan vatten. Vart tog den där källan vägen?

Har burit på en känsla av saknad en längre tid. Har funderat på om den känslan vill säga något eftersom den inte vill försvinna. Tanken slog mig, tänk om det är så att Gud saknar oss. Tänk om det är så att Gud längtar efter vårt hjärta, vårt innersta mer än något annat?

Det är så lätt att göra tron till en teori med olika lärosatser man ska hålla med om. Det är så lätt att göra tron till en metod där det handlar om att göra rätt saker. Tänker på det "test" som cirkulerar på nätet just nu med frågor från migrationsverkets förhör med konvertiter. Om att vara "rätt" kristen handlar om att kunna svara på teoretiska frågor, om att känna till rätt metoder, vilken mening och glädje finns i en sådan tro? Långt värre än en uttorkad bäck!

Och ändå tänker vi så vi också. Det finns hur många böcker som helst om olika "metoder" för det kristna livet, jag har läst många. Hur man ska tro, hur man ska göra. Det behöver inte vara fel, det kan vara till stor hjälp men ibland fastnar vi i det yttre. Vi läser och pratar om tron men lever vi i den?

Gud längtar efter vårt hjärta. Inte efter vår duktighet och våra åsikter om allt möjligt. Inte efter det som är något i världens ögon. Han längtar efter oss.

Jes. 55:1-4 Kom alla ni som törstar, kom hit och få vatten, kom även om ni inte har pengar!

Upp: 22:17 Och den som vill ska fritt få dricka av livets vatten.

Vi vill komma med det vi har. Gud vill att vi ska komma med vår brist, vår törst. Om ett barn ber sin förälder om vatten ger föräldern sitt barn vatten alldeles oavsett på vilket sätt barnet uttrycker sin törst. Föräldern begär inget. Det är alldeles självklart och alldeles gratis.

Kanske kan en anledning till att källan sinar vara att vi glömmer bort att det är gratis. Att vi glömmer bort att Gud faktiskt saknar oss när vi irrar iväg bland alla rätta åsikter och metoder. När tron bara blir en livsåskådning, ett förhållningssätt.

Men vattnet kan flöda igen. Kanske måste man bara våga se sin längtan. Kanske måste man bara våga se Guds längtan. Kanske måste man bara våga vara.

Ps. 42:2 Som hjorten längtar till vattenbäckar, så längtar min själ efter dig, o Gud.

